

PATVIRTINTA

Šiaulių rajono savivaldybės
Administracijos direktoriaus
2013 m. liepos 31 d. įsakymu Nr. A-919 (3.1)

GYVŪNŲ LAIKYMO ŠIAULIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Šiaulių rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Šiaulių rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse (toliau – savivaldybės teritorija).

2. Taisyklių nuostatos taikomos visoje savivaldybės teritorijoje.

3. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126), Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašui (Žin., 2013, Nr. 48-2427) ir šių Taisyklių nuostatoms.

4. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos apraše ir kituose teisės aktuose.

5. Bitės savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse laikomos pagal šių Taisyklių 29 – 38 punktus.

6. Prekyba gyvūnais gali būti vykdoma Kuršėnų miesto turgavietėje.

II. GYVŪNŲ LAIKYTOJO PAREIGOS

7. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

7.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šešakai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. (B1-463 (Žin., 2007, Nr. 55-2165), ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

7.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Šiaulių valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – Šiaulių VMVT) arba privačiam veterinarijos gydytojui;

7.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

7.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikos vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“ (Žin., 2006, Nr. 31-1102; 2009, Nr. 13-527), išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

7.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomas žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p.1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais (Žin., 2005, Nr. 101-3784);

7.6. apie gyvūno dingimą pranešti įstaigai, vykdančiai bepraežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Šiaulių rajone, ar Šiaulių rajono savivaldybės seniūnijos seniūnui.

7.7. užtikrinti, kad jam priklausantys gyvūnai nesužeistų žmonių ar kitų gyvūnų, nedarytų žalos kitų žmonių turtui, nekeltų grėsmės žmonių ramybei, sveikatai, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų.

III. DRAUDŽIAMŲ VEIKSMŲ

8. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

8.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

8.2. su savimi turėti, vesti ar neštis gyvūnus į masines žmonių susirinkimo vietas (išskyrus specialius renginius gyvūnams ar jų savininkams), kapines, ikimokyklinio ugdymo, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigas ir jų teritoriją, vaikų žaidimo aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, prie gyvenamųjų namų žaliojoje vejoje, jei yra šunų vedžiojimo aikštelė; parkuose, išskyrus jų pakraščius, paplūdimius maudymosi sezono metu;

8.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo. Išimtis – atliekant graužikų ir įvairių parazitų dezinfekciją, dezinfekciją ar deratizaciją;

8.4. gyvūnų priežiūrai imti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių bei į jas pilti smėlį su gyvūnų ekskrementais, leisti gyvūnams tuštintis vaikams žaisti skirtose smėlio dėžėse;

8.5. išleisti vienus gyvūnus į laiptines, kiemus ir kitas bendro naudojimo vietas;

8.6. maudyti, prausti gyvūnus atviruose vandens telkiniuose maudymosi sezono metu;

- 8.7. prekiauti gyvūnais Savivaldybės administracijos nenumatytose tam vietose;
- 8.8. laikyti gyvūnus ant daugiabučių namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendro naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose;
- 8.9. ūkinės paskirties gyvūnus (išskyrus šunis) draudžiama laikyti (ganyti) skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendro naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse, cokolinio aukšto ir kitose patalpose;
- 8.10. draudžiama priišti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOI IR PRIEŽIŪRAI

9. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.
10. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūri, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.
11. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.
12. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.
13. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.
14. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.
15. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.
16. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.
17. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.
18. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.
19. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.
20. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.
21. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr. 115-5903).

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOI

22. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 (Žin., 2002, Nr. 51-1974).
23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų, reikalavimų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

25.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriziūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

25.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

25.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 (Žin., 2005, Nr. 92-3434).

27. Šiaulių rajone ūkinės paskirties gyvūnai turi būti ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 (Žin., 2005, Nr. 38-1266; 2011, Nr. 13-593).

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės Produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“. Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu, bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimas pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 33.1 ir 33.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m./ gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 (Žin., 2004, Nr. 15-481, 2012, Nr. 100-5108).

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu išpėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m. atstumas iki kelio, pėsčiųjų tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų raštiškus sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

39. Bute, individualiame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą.

40. Norint laikyti šunį ar katę daugiabučiame gyvenamajame name, reikia turėti raštišką tos aikštelės ir kaimyninių butų savininkų sutikimą arba daugiabučio gyvenamojo namo bendrijos leidimą.

41. Iš buto į laiptinę, koridorių ar kitas bendrojo naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu.

42. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 (Žin., 2013, Nr. 41-2032), nustatyta tvarka.

43. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

44. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

45. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

46. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

47. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens išpėjamas ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

48. Šunis rekomenduojama vedžioti įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse ir kitose vietose, vedžiodantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

49. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. BEŠEIMININKŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

50. Bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, grąžinimą savininkams organizuoja Šiaulių rajono savivaldybės administracija (toliau – Savivaldybės administracija) pagal sutartis su įstaigomis, bendrijomis, gyvūnų globos draugijomis ar kitomis organizacijomis (toliau – Organizacija), įteisinusiomis savo veiklą įstatymų nustatyta tvarka. Sugauti bešeimininkiai ir bepriėžiūriai neveisliniai šunys arba katės 10 parų globojami Organizacijoje, kuri yra sudariusi su Savivaldybės administracija sutartį. Per tą laikotarpį Organizacijos darbuotojai informuoja visuomenę apie pagautą gyvūną, jog ieškomas savininkas. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar norinčių priglauti gyvūną, Organizacija tampa gyvūno savininku. Jei pagaunami registruoti ar ženklinti šunys arba katės, pranešama gyvūno savininkui. Pastarasis turi sumokėti už šuns, katės sugavimą, laikymą ir priežiūrą. Jeigu savininko adresas nežinomas, o pagautas šuo ar katė turi registravimo žetoną ar kitą tapatybės nustatymo ženklą, per 10 dienų pranešama Lietuvos kinologų draugijai, kad gyvūnas būtų identifikuotas. Nenustačius šuns ar katės šeimininko, gyvūnas gali būti atiduotas asmeniui, panorusiam globoti šį gyvūną.

51. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

52. Asmuo, priglaudęs bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną Organizacijai ir (ar) policijai.

53. Savininkas, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo pateikti galiojančius dokumentus, įrodančius gyvūno priklausomybę, ir sumokėti už jo sugavimą, laikymą ir priežiūrą Organizacijos nustatytą mokesį.

54. Draudžiama bepriėžiūrius ir bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, išskyrus tuos atvejus, kai kyla epizootijos pavojus.

55. Draudžiama bepriėžiūrius ir bešeimininkius gyvūnus laikyti, šerti (išskyrus Savivaldybės administracijos patvirtintose šėrimo vietose), leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose.

56. Už neleistiną bepriėžiūrių ir bešeimininkų gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo,

aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

VIII. BEŠEIMININKŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS

57. Savivaldybės administracija, pagal kompetenciją įgyvendindama bešeimininkų kačių kastravimo programas, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkų kačių šėrimo vietas. Bešeimininkų kačių šėrimo vietas turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkų kačių šėrimo vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Šiaulių rajono savivaldybės patvirtinta bešeimininkų kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

58. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

59. Bešeimininkų kačių populiacijos mažinimą gali vykdyti bet kuris asmuo, jei jis laikosi visų šiame skyriuje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

60. Bešeimininkų kačių populiacijos mažinimas vykdomas tokiais etapais:

60.1. bešeimininkų kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jų sugavimui;

60.2. bešeimininkų kačių sugavimas;

60.3. bešeimininkų kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

60.4. bešeimininkų kačių sterilizavimas;

60.5. bešeimininkų kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos .

61. Asmuo, ketinantis vykdyti bešeimininkų kačių populiacijos mažinimą, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti kates. Kačių šėrimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima nuošalesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų ir gyvenamųjų namų.

62. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su bešeimininkų kačių populiacijos mažinimo reikalavimais, nurodytais Taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją Savivaldybės pareigūnams. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdytų bešeimininkų kačių populiacijos mažinimą. Prie akto pridėdama kačių šėrimo vietos schema.

63. Bešeimininkes kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Bešeimininkės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Draudžiama šerti kates, jei tai nesujie su jų populiacijos mažinimu.

64. Gaudant bešeimininkes kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

65. Bešeimininkės katės turi būti skiepijamos ir sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Bešeimininkes kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

66. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos, ir gali jas toliau šerti ir prižiūrėti. Asmenys, atliekantys bešeimininkų kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

67. Įstaiga, kuri rūpinasi bešeimininkų gyvūnų gaudymu, negali gaudyti pažymėtų bešeimininkų kačių, išskyrus atvejus, kai katė kelia grėsmę kitiems gyvūnams, asmenų turtui ar pačiai katei akivaizdžiai reikalinga veterinaro pagalba.

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

68. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2 (Žin., 2013, Nr. 9-414).

69. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo raštu pateikti prašymą Šiaulių rajono savivaldybės seniūnijos, kurioje norima vykdyti renginį, seniūnui. Seniūnas per 3 dienas privalo pateikti raštišką sutikimą (nesutikimą) dėl tokio renginio organizavimo.

70. Savivaldybės administracija ir Šiaulių VMVT suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

X. LIGŲ PROFILAKTIKA

71. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti šunų, kačių ir šėškų, o užkrėstoje gyvūnų laikymo vietoje – visų imlių pasiutligei gyvūnų vakcinaciją nuo pasiutligės ne rečiau kaip vieną kartą per 12 mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinos gamintojo instrukcijoje. Rekomenduojama šunis, kates kasmet vakcinuoti nuo infekcinių ligų (maro, infekcinio hepatito, gastroenterito ir kt.), atlikti gyvūnų dehelmintizaciją pagal veterinarijos gydytojo nurodytą grafiką. Šunims ir katėms nuo 3 mėn. amžiaus turi būti atliekama privaloma vakcinacija prieš pasiutligę. Asmenys, atsisakę skiepyti gyvūnus, yra baudžiami pagal Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymą, Administracinių teisių pažeidimo kodekso 110, 161 str.

72. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones ar kitus gyvūnus, ar gyvūno elgesys ir išvaizda įtartini, nukentėjęs asmuo, užpuolusio gyvūno savininkas, nukentėjusio gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo nedelsdamas turi kreiptis į asmens sveikatos priežiūros įstaigą, kuri apie apkandžiojimą praneša Šiaulių visuomenės sveikatos centrui, o šis informuoja Šiaulių valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą. Gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo vykdyti Šiaulių visuomenės sveikatos centro ir Šiaulių valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus.

73. Apkandžiojusį ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

74. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, apie tai turi pranešti Šiaulių VMVT.

XI. AIKŠTELĖS ŠUNIMS VEDŽIOTI

75. Aikštelės šunims vedžioti gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendrojo naudojimo želdynuose, miškų ir parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose.

76. Šios aikštelės skirtos gyvūnams vedžioti, dresuoti, laisvai lakstyti.

77. Aikštelės turi būti aptvertos, kietos arba žolės dangos. Jose turi būti pastatytas šis inventorių: urnos šiukšlėms, suolai, urnos šunų ekskrementams supilti, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko ir prižiūri aikštelę, išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

78. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Aikštelė šunims vedžioti“ ir 25 cm skersmens ženklų, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas.

79. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, tamsiu paros metu gali būti apšviestos.

80. Savivaldybės administracijos direktorius tvirtina seniūnijų parinktas šunims vedžioti aikštelių vietas.

81. Už aikštelių įrengimą atsako Šiaulių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus paskirti struktūriniai padaliniai, jų priežiūrą vykdo seniūnijų seniūnai.

76. REGISTRAVIMAS, IDENTIFIKAVIMAS, RINKLIAVA

82. Atskirų rūšių gyvūnų savininkai privalo registruoti ir ženklinti laikomus gyvūnus pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

83. Katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre (šis reikalavimas įsigalioja nuo 2016 m. sausio 1 d.).

84. Įsigaliojus Šiaulių rajono savivaldybės tarybos patvirtintam vietinės rinkliavos už gyvūnų laikymo dydžiui, jos surinkimo ir surinktų lėšų panaudojimo tvarkai, gyvenantys daugiabučiuose namuose ir laikantys butuose šunis ir kates privalo mokėti nustatyto dydžio vietinę rinkliavą.

77. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

85. Rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti saugiai gražinami į laisvę.

86. Pastebėjus gyvūno sveikatos sutrikimus, kurie trukdys gyvūnui grįžti į natūralią aplinką, suderinus su Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento Šiaulių rajono agentūra, gyvūnas gali būti perduodamas asmeniui ar institucijai, galintiems sudaryti reikiamas laikymo sąlygas ir užtikrinti gyvūno gerovę. Kitu atveju gyvūnas yra užmigdomas.

87. Asmenys, pastebėję į Šiaulių rajono savivaldybės gyvenamąsias vietas atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento Šiaulių rajono agentūrai, kuri nedelsdama imasi veiksmų, kad laukinį žvėrį sugautų ir grąžintų į natūralią aplinką.

78. FIZINIŲ IR JURIDINIŲ ASMENŲ TEISĖS, PAREIGOS, ATSAKOMYBĖ

88. Asmenys turi teisę:

88.1. globoti gyvūnus, jei globa neturi neigiamų pasekmių gyvūnams ir žmonėms;

88.2. reikalauti, kad būtų traukiami atsakomybėn asmenys, tyčia kenkiantys gyvūnams;

88.3. pasirūpinti sužeistais gyvūnais, pranešti apie juos kompetentingoms institucijoms, jei yra galimybė – pranešti gyvūno savininkui.

89. Asmenys, laiku nepaskiepiję gyvūnų nuo pasiutligės ar pažeidę šių Taisyklių reikalavimus, traukiami atsakomybėn Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka.

90. Jei gyvūnų savininkai nevykdo gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo ar kitos kompetentingos institucijos (pareigūno) sprendimu gyvūnai gali būti paimti valstybės ar savivaldybės nuosavybėn. Nutarimą konfiskuoti gyvūną gali priimti ir Administracinė komisija prie Šiaulių rajono savivaldybės. Administracinės komisijos nutarimą vykdo Organizacija kartu su

Administracinės komisijos nutarime nurodytu Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Šiaulių rajono policijos komisariatu.

91. Gyvūnų globos įstatymo vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnai turi teisę:

91.1. įeiti į tvartus, kitas patalpas, teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai;

91.2. įeiti į butą turint teismo sprendimą, jei ten nesilaikoma šių Taisyklių nuostatų;

91.3. reikalauti iš gyvūnų savininkų būtinų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų globos ir apsaugos klausimais;

91.4. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn už gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo reikalavimų pažeidimu;

91.5. įteikti apylinkės teismui ieškinį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės ar nerūpestingumo gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių.

92. Už žiaurų elgesį su gyvūnais ir gyvūnų kankinimą asmenys traukiami administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn.

79. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

93. Savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos gyvūnų laikymo Šiaulių rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės. Savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, bendradarbiauja su Aplinkos ministerijos įgaliotomis institucijomis, Šiaulių VMVT, Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Šiaulių rajono policijos komisariatu bei kitomis įstatymais įgaliotomis institucijomis.

94. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

95. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsiant turi pranešti sveikatos priežiūros įstaigai ar Šiaulių VMVT, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

96. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

Gyvūnų laikymo Šiaulių rajono
savivaldybės teritorijos gyvenamosiose
vietovėse taisyklių
priedas

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.